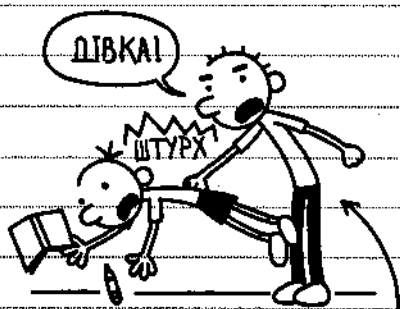

ВЕРЕСЕНЬ

Понеділок

Мабуть, мама дуже пишається тим, що минулого року змусила мене вести записник. Бо тепер вона пішла й купила ще один.

Але пам'ятаєте, як я казав, що коли якийсь придурок застукає мене з книжкою, на якій написано «щоденник», то він усе не так зрозуміє? Саме це сьогодні й трапилося.

(МІЙ БРАТ РОДРИК)

Тепер, коли Родрик знає, що в мене новий записник, мені треба пильнувати й ніде його не показувати. Кілька тижнів тому Родрикові трапив до рук мій ПОПЕРЕДНІЙ записник, і це була катастрофа. Навіть не просить мене про ЦЕ розповідати.

Навіть без проблем із Родриком, літо мені випало доволі нікчемне.

Ми з родиною нікуди не їздили, нічого цікавого не робили, і все через тата. Він знову змусив мене ходити на плавання і вирішив зробити все, щоб я цього року не пропустив жодних змагань.

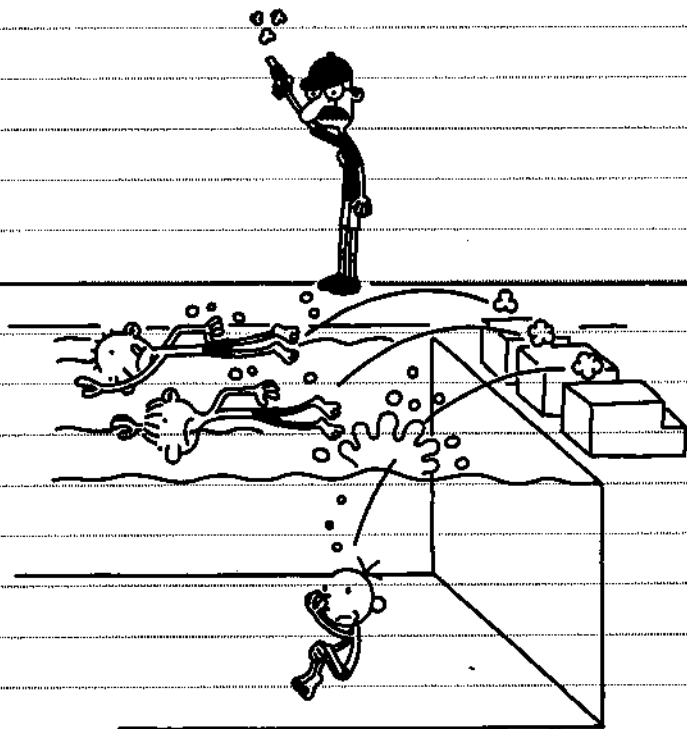

Тато чомусь вирішив, що мені судилося стати видатним плавцем, тож щоліта він змушує мене ходити на тренування.

Кілька років тому, на моїх перших змаганнях, тато сказав, що коли суддя вистрілить зі стартового пістолета, я повинен пірнути й почати пливти.

Він НЕ СКАЗАВ, що стартовий пістолет стріляє ХОЛОСТИМИ набоями.

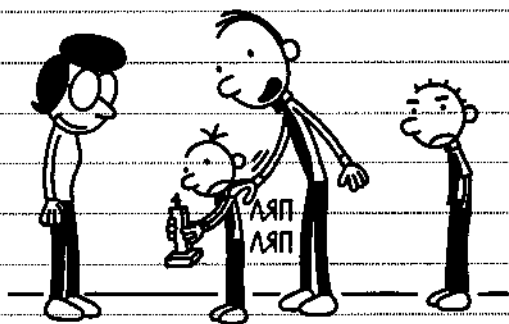
Тому я набагато більше переймався тим куди полетить куля, аніж хто стане переможцем.

Навіть після того, як тато пояснив мені ідею стартового пістолета, я однаково залишився найгіршим плавцем у команді.

Зате на урочистому обіді наприкінці літа я таки отримав нагороду за «Найкращий прогрес». Але це тільки тому, що свій останній заплив я подолав на десять хвилин швидше, ніж перший.

Тож тато, мабуть, і досі чекає, коли ж мій потенціал розкриється повністю.

Плавання з багатьох причин ще гірше за середню школу.

Перш за все, треба бути в басейні о 7:30 щоранку, а вода завжди просто КРИЖАНА.